

عنوان مقاله:

بررسی سرانه کاربری درمانی منطقه 1 شهرداری مشهد با تاکید بر نظام سلسله مراتب خدماتی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسین رحیمی - استادیار دانشگاه پیام نور مشهد

رستم صابری فر - استادیار دانشگاه پیام نور فردوس

معصومه کوهی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

جایگزینی تاسیسات شهری به نسبت سطح خدماتی آنها و آثاری که از نظر عملکردی بر محیط اطراف خود می گذارد بسی مهم و قابل تامل است. موقعیت تاسیسات شهری باید به نسبت سطح زمینی که به نسبت کارکرد و برحسب موقعیت مکانی- محله، ناحیه شهری، منطقه شهری برای آنها در نظر گرفته شده، معین باشد. خدمات درمانی از جمله تاسیساتی است که در ارتباط مستقیم با ساکنان شهر هستند و همه بطور روزانه از آن منتفع می شوند. بر این اساس هدف این مقاله بررسی سرانه و سطوح این کاربری در وضعیت فعلی در هر یک از سطوح محلی، ناحیه ای و منطقه ای و مقایسه ی آن با سرانه و سطوح پیشنهادی در طرح تفصیلی در منطقه 1 شهرداری مشهد می باشد. این پژوهش از نوع کاربردی و روش توصیفی - تحلیلی است. داده ها بصورت کتابخانه ای و میدانی از سازمان های مربوطه جمع آوری گردید. بر اساس یافته های پژوهش، از کل مساحت درمانی در این منطقه، بیشترین مساحت با 73/02 درصد در سطح شهر و فراشهر و کمترین مساحت با 0/0017 درصد در سطح ناحیه است. در سطح محله 23/5 درصد و در سطح منطقه 0/03 درصد مساحت درمانی وجود دارد. براساس نتایج پژوهش، سرانه درمانی موجود در اکثر محلات و نواحی کمتر از سرانه پیشنهادی است و توزیع و پراکنش این کاربری در سطح محلات از ناهمبستگی و عدم تعادل برخوردار است. از میان 12 محله موجود، محله قائم با 590 مترمربع و محله سجاد با 42 مترمربع مازاد مساحت، محله آبکوه با فقدان و بقیه محلات با کمبود کاربری درمانی مواجه اند. بیشترین کمبود سرانه و مساحت درمانی در سطح ناحیه می باشد. تنها ناحیه 3 دارای 227 مترمربع مساحت درمانی است و در نواحی 1، 2، 4، 5 فقدان این کاربری وجود دارد. سهم ناچیز این کاربری در سطوح خدماتی کمبود و ضعف نظام خدمات رسانی را در سطوح محلی و ناحیه ای آشکار می سازد

کلمات کلیدی:

کاربری درمانی، سرانه، منطقه 1 شهرداری مشهد، سطوح خدماتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315085>

